

I číslo stojí len 2 hal.

Ročník III.

V Uh. Skalici, dňa 21 januára. 1905.

Číslo 3.

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolca).

Osobny (inzeráty) účtujú sa levne a

platia sa vopred.

POKROK.

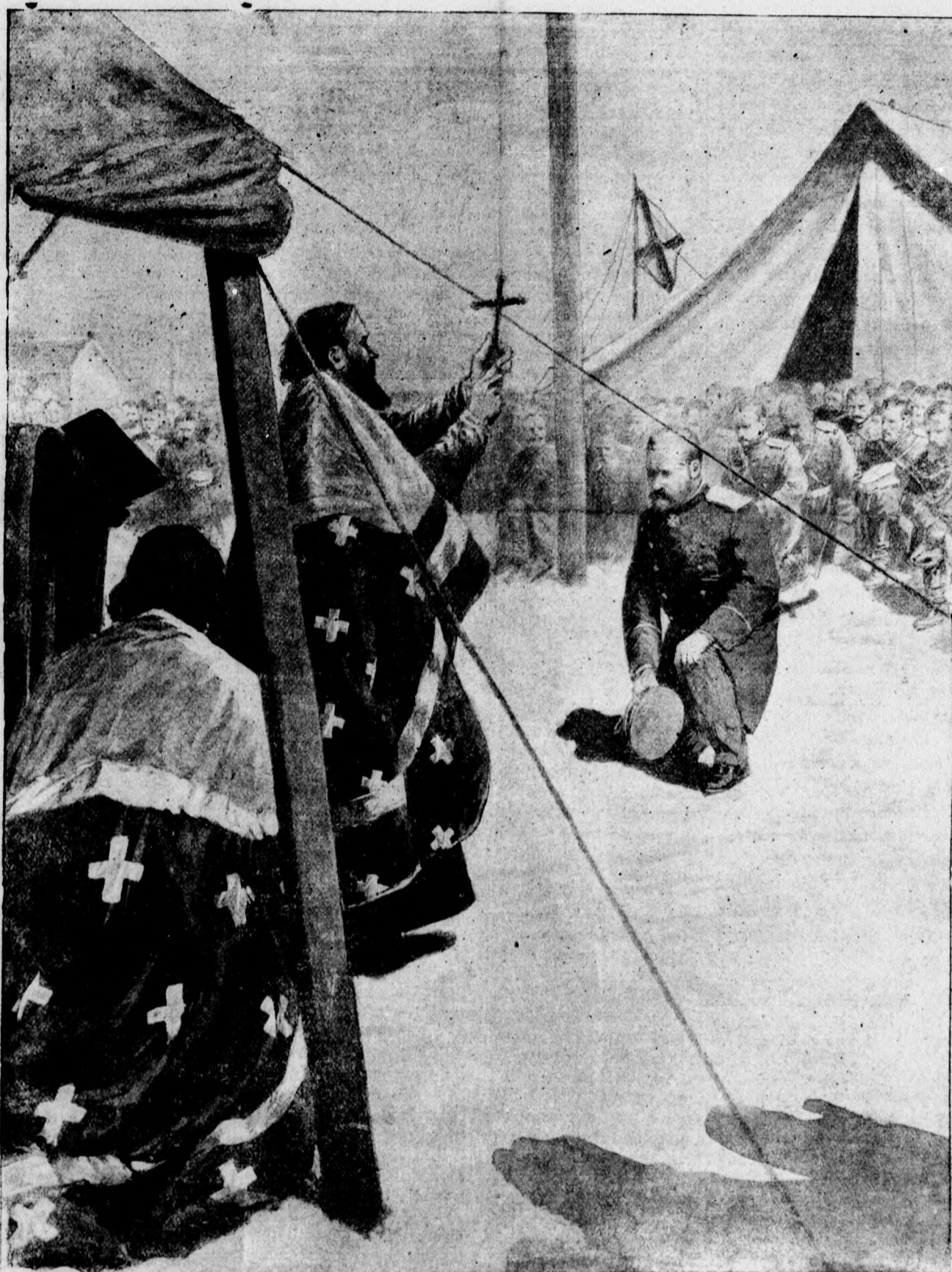
Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenové a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Modlitba Kuropatkinova.

Vražedný boj na ďalekom východe neprestáva, ale zúri ďalej. Pád Port-Artura nemá na pozemný priebeh války skoro žiadneho vlivu. Japonci posielajú síce zbité vojská od Port-Artura na sever, ale Rusi za ten čas nahromadili na rieke Šaho o 100,000 mužov viacej nežli majú Japonci. Títo už odvliekli všetky svoje rezervy, teraz posielajú už 14—15-ročných chlapcov alebo starých rezervistov na bojište, kdežto ruské európske vojsko ešte len prichádza.

Kuropatkin má náramne ťažkú úlohu, viesť válku v zime, celý svet upiera na neho svoje zraky. Rusko od neho čaká spásu. Nik nevie koľko má vojakov, prečo otála napadnúť Japoncov.

Dnešné naše vyobrazenie predstavuje generála Kuropatkina ako sa pred bitvou modlí za šťastie ruských zbraní. Ešte mnoho času ubehne kým sa šťastie na ruskú stranu obráti, skorej jako na jar to sotva bude.

Vystahovanie.

Čo to len bude z nás? Lud náš hufne uteká preč. Deň za dňom ťiahu zástupy ludu opúšťajú zem, v ktorej telá otcov spočívajú, rozlúčia sa s rozdiskom a s plačom utekajú preč z domoviny svojej. Okolie naše očakáva smutnú budúcnosť. Pracovitej sily niet, polia naše úhorom budú ležať, a niet nikoho, kto by odpomohol.

A to nenie práca agentov, nenie dielo svoditeľov, to je krvácajúca rana na tele našom. Keď by boli iné pomery hospodárske vo vlasti našej, my by sme boli prví, ktorí by sme hlasy naše pozdvihli, ale pri terajších pomeroch sa len so založenými rukami pozeráme ako tratíme to najzdravšie jadro ludu. Beda krajine tej, ktorá nenie vstave lud svoj vyživiti.

Pri programových rečiach kandidáta okresu skalického dra Jána Černocho všeobecný súhlas si získal jeho národohospodársky program. My nie sme politický časopis, s politikou sa nezaobráame, ale ku národohospodárskym veciam prehovoriti máme slobodné právo, a preto sme presvedčení, že len realizovanie tých myšlienok, ktoré bol dr. Ján Černoch našemu ludu predniesol bude vstave túto smrteľnú ranu vystahovania sa z krajiny obmeziť.

Jeho program národohospodársky je myšlienka človeka rozumného, dobrobyt ludu na srdci svojom nosiaceho a za ten bezúšestne pracujúceho. Keď by sa myšlienky jeho uskutočnily, zaiste by lud náš neutekal z vlasti svojej, ale mal by aj tu statočné vyživenie a neopúšťal by svoj rodný, krásny kraj.

Len že myšlienku túto pochopiť nie sú vstave i takí ľudia, o ktorých sme si mysleli, že sú aj vyšším cieľom prístupní.

Obmedzenosť, úzkoprsnosť mnohých ľudí je na prekážke rozvoju národohospodárskemu. Mnohí z tých, ktorí by mali za dobro veci pracovať, chcú byť len hamovníkmi, a spoločnú myšlienku pochopujú ako malé deti. Hádili by sa za krajzlerov do Kocárkova, ale nie za vodcov významných podnikov. Nevedia hlbšie myslieť. Nenie div, keď kde by boli nabrali toho vyššieho vzdelania, ktoré i do budúcnosti pozerá a má pred sebou tie najkrásnejšie ciele. Jejich sociálpolitická veda je so zavedením dedinského spolkového „krajzleraju“ vyčerpaná.

Veľká práca nás očakáva, a my program tento uskutočniť chceme. Lud náš ratovať, doma ho udržať, statočné vyživenie mu poskytnúť bude aj v budúcnosti cieľom našim.

Nechceme do toho nenasytého molocha, do dollárovej Ameriky hádzať, duše nášeho krásneho ludu, ale doma ho udržať, sošlachtiť a ratovať pre národ a vlast našu. R.

Jak možno dietky krádeži zvyklé, tomu odučiť.

1. Dietky, ktoré už v útlom veku priučené sú k tomu, aby o všetko, čoho potrebujú, pekne poprosily, nenavyknú tak skoro krádeži, ktorá mnohému človekovi v budúcnosti tak osudnou býva.

2. Rodičia by sa nemali zlobiť, keď ich cudzí ľudia na tento zlovyk dietok jejich upozorňujú. Bohužiaľ však stáva sa, že mnohí v podobných prípadoch robia sa celkom neveriacimi a tým dietky vo špatnom návyku len utvrďujú. Bola som svedkyňou, keď voľakedy chlapec ovocinárke oblokom jablká kradli, a to pomocou palice, ktorá na konci mala háčok. Hovorilo sa to rodičom; tí však dietky nie len že nepotrestali, ale ešte žalobníka s premnohými nádvakami zasypali.

Jak prevrátené a dietkam i rodičom najvyšš záhubné je také jednanie! Čo je každé

dieťa snád anjelom, aby nemohlo nikdy pochybiť? Veď stáva sa, že dietky dopúšťajú sa podobných priestupov jedine z maškrtnosti a nenasytosti, lebo snád i z rozpustlosti.

Ovšem nežiada sa, aby rodičovia ktorejkoľvek žalobe zaraz tak bez všetkého uverili; môžu oni zreteľ mať predovšetkým: Kto žaluje? Videli žalujúci na vlastné oči, keď dieťa chybu páchalo? Či ho nezamenil trebárs s iným dieťaťom podobného vyzierania, čo veľmi ľahko sa pritrafi. Keď po vážnej úvahe všetky okolnosti poznal, že sa nemýli, bez meškania treba prikrôčiť k činu a dieťa potrestať. Kto by to neučinil, ba snád ešte dieťa v tomto prípade sa zastával, len dobrej veci neposlúži, lež statočne uškrdi.

3. Prinestú-li dietky dačo cudzieho domov, bedlive skúmajme, kde k tomu prišli a jestli sa nám výpoveď ich podozrelou zdá byť, pokračujme sa vypytovať, až sa dieťa prizná. V tom páde, že si vec tú nepoctive privlastnilo, nech ju samo poškodenému navráti.

4. Jakonáhle sa presvedčíme, že niektoré dieťa kradne, hľadme ho napraviť; nie však krikom a nádvakami, lež spôsobom kresťanským, tým, že mu poprajeme všetkého, čoho potrebuje, ale až vtedy, keď nás slušne poprosilo. Začiatkom budme štedrými; sotvy sa však dieťa naučilo o všetko prosiť, odopierajme mu sem-tam nejakú vec, ktorá tak prisne nie je potrebná, a hľadme tak žiadostivosť jeho krotiť. Pripomínajme mu Božské Jezuliatko chudobné a plienkami len ovinuté, a naučme ho pri tom nejakej modlitbičke, v ktorej by Boha prosilo za ochranu pred hriechom krádeže. Keď by podobné jednanie neosožilo, tak bez odkladu siahnime po metle.

Isté dieťa dopúšťalo sa často hriechu proti 7. Božiemu prikázaniu Dmluvy a hrozby nemaly účinku. Otec znajúc porekadlo že z malého zlodeja býva veľký a choejuč svoje dieťa podobného nešťastia varovať, potrestal ho dosť citelne. Dieťa plačúc rieklo: „Prečo biješ mňa otče, tak prisne pre takovú maličkosť?“ „Práve preto ťa trestám, aby z malého zlodeja nevyriastol veľký“ odvetil otec, a veru že toho neľutoval; lebo dieťa od tej doby krádeži vyhýbalo.

Anička Kozruchovej.

Dopisy.

Prešporská stolica.

— Z Maria-Tálu. Mládež naša prichystala nám na vianočné sviatky niekoľko veľmi milých a príjemných večierkov. Naučila sa totižto krásnu divadelnú hru od dr. Okánika: „Štedrý večer“ a predstavili nám ju 5-krát a to vždy pri takom návale obecenstva, že miestnosť nestačila. Pri prvých dvoch predstaveniach súčasnilo sa obecenstvo zdejšie, pri ostatných troch ale sme mali česť uvítať našich stupavských, bystrických a pajštunských priateľov a priaznivcov.

Teší sa srdce človeka, keď zkusuje, že už i u nás Slovákov sa počína lámať, tvrdý lad zaoštalosti duševnej; lebo ja to už za istý stupeň vzdelanosti považujem, keď sa lud hrne nien a kadejaké hlúpe komédie, ktoré len jako surovým citom chcú lahodiť, ale na divadelné hry, ktoré vzdelávajú a sošlachťujú. Čím viac-krát sme výš menovanú div. hru opakovali, tým viac hostov, zvlášť prespolných nás navštívilo. A až boli s prevedenou hrou úplne spokojení, prezradili to, keď nás prosili, aby sme im naše podobné zábavy vždy na známosť uviedli, žeby mohli prísť, lebo sa vraj výborne zabavili.

Neni divu, keď pri cvičení rovnou horlivosťou pričínili sa tak herci, jako zvláštne jejick učiteľ. — Stretli sme sa na javišti už s niektorými vyprobovanými silami, jako boli predstavovatelia Arona, Janka a starého Okružníka. Tito už neraz k hlučnému potlesku priviedli obecenstvo. Teraz však už toľkou zručnosťou hrali svoje zástoje, že by ani pred vzdelanými posudzovateľmi zahanbenia neutrpeli. — Niektorí len prvý krát vystúpili, jako Krajčiek, Vrták, Mišo, a predsa takou nenútenou bezprostrednosťou a smeľ hrali, jako by sa na javišti boli narodili. Znamenite do-

stáli úlohám svojim i Ryšavý, Ochlasta, Bubeník, vôbec všetci dobre sa držali.

Lež nespravodlivý by som bol, keby som sa i o našich ženských herečkách nezmienil. Anička tak dôjemne dávala svoju opustenosť a biedu, že mnohým poslucháčom slzy kanuly po tvary. Sára bola oprávdivý týp židovskej krómárky. I starosliva Evuša, i sústrastná Zuzka, i zarmútená Mariša, i uštipačná Boriša výborne previedly svoje úlohy.

Vôbec divadelné predstavenie i u vyššie vzdelaného obcestva, ktoré nás svojou návštevou počtilo, vyzískalo úplného uznania.

Po predstavení zaspievala si mládež pár vianočných a svetských piesni, najviac vo štvorspeve, a k obveseleniu predstavila konečne niekoľko dobre podarených žartovných výstupov.

Sláva našim hercom! Len napred! Toto je tá najkrásnejšia, šlachetná zábava, ktorá nikdy nezanechá nemilú pamiatku v duši vašej, lež i v starosti s radosťou sa rozpomenete na tieto milé chvíle. Ale trikrát sláva našemu horlivému p. organizatovi, ktorí si toľko nechali záležať na vycvičení hercov. — f. —

— Hasprunka. Obrátenie. Nemyslíte, že pohana na kresťanskú vieru, o to nie, ale obrátenie kresťana na židovskú vieru. Pokrstiť sa sice nedal, lebo nemali ho čím mimo tej prekliatej pálenice, ktorú ráno koštáva. Vždy je n nich, ráno, na večer, v nedeľu, vo sviatok. Život jeho, skutky nie sú kresťanské a podľa skutkov sa súdia ľudia.

Múka vo spolku je drahá, u židáka laciná, tak robí agenta jajtelesom. Čujeme, že má judášku mzdu 50 %, no a formanky pridané.

On hovorí, že je chudobný, ale bodaj by sme u nás všetci takí chudáci boli. O lud a haleny stará sa len toľko, aby ich od spolku odtrhnuť a svojim novým spoluvercom do saka nahnať. Od tej doby, čo vstúpil do novej sekty, už len nemecky umí, slovenčina že je mu sprostá, za nejakým pandrlákom v čiernom kabáte by si aj nohy zodral. Židákom hovorí „kut moring“ a pánom joreget. Tak hnal sa aj za cigánom, ktorý mal lepší kabát, myslel, že je to niekto vážnejší, tak slepá je jeho láska k čiernokabátnikom, iste chce byť rychtárom tento — náš Piván János — tak ho menujú.*

Do Ameriky uteká od nás každý týždeň 20—30 ľudí. Kto bol zvolený do stoličného výboru, nevieme nič.

Javorané, Haspruňané hovoria, že si žida za rychtára nezvolá . . . Amerikán.

* Kto proti spolku búri a klebety rozširuje, má byť dľa stanov vytvorený. Red.

Drobné zprávy.

V Skalici zomrela v Pánu dňa 16. jan. sestra 1905. nášeho milého p. redaktora dra Pavla Blaho pani Anna Kadlečková rod. Blaho, podľhšej chorobe v 30. roku života svojho zanechajúc po sebe štyri malé sirotky. Truchlivú rodinu nech poteší Všemohúci Otec sirôt a opustených. Zamklú speváčku našu a dobrú matku do matky zeme odpravilo veľké obecenstvo.

Ten istý deň zomrel vážený mešťan p. Pavel Špalík. Večná mu pamäť!

— Voľba. Voľba krajinského vyslanca v okrese skalickom určená je na deň 26. januára. Predsedom volebnej komissie bude p. Albert Mitták advokát v Skalici.

— Bieda. Dozvedáme sa, že v Holiči je mnoho drobných remeselníkov úplne bez práce, bez všetkého zárobku, zima je krutá, Hodonin je všeliakým národom preplnený a chúdež nemá nikde práce. Povolani páni starajte sa trocha o lud!

— Vo Gbeloch usporiada v nedeľu 22. januára 1905. mládež „Kat. Kruhu“ domácu tanečnú zábavu.

— Gazdovsko-potravný spolok v Skalici vydržoval dňa 15. januára, svoje 6. valné zhromaždenie, pri nie veľmi veľkom účastenstve. Nebolo nikoho, ktorý by ľud podnecoval a oduševnenie zvýšil.

V nedeľu dňa 22. januára bude pokračovať vo svojom valnom zhromaždení, popoludní o 3/4 po nešpore, vo dvorane kat. domu. Na programe: 1. Voľba spolkovej správy a nového výboru. 2. Voľba dozorného výboru.

— Členom spolku sv. Vincenca. Členovia sa upomínajú, aby upísané príspevky čím skôr pánu pokladníkovi odoviedli. Do valného zhromaždenia musí byť všetko v poriadku. Pán pokladník Pinkalský prijíma príspevky večer v čítarni.

— Nový týždenník vychodiaci pod redakciou A. Bieleka, „Kat. Noviny“ nachádzajú u ľudu veľkej obľuby a rozširujú sa potešiteľne po všetkých slovenských krajoch. Celoročné predplatné 4 kor. je tak nízke, že každému skoro je umožnené držať si ich a dvom je to vôbec ľahké. Predplatiť sa možno i v tlačiarňi. Jednotlivé číslo stojí len 4 kr. Adressujte: Administrácia „Kat. Novin“ v Skalici, (Szokolca).

— Členom mliekarnie. Každý člen nech nosí všetko mlieko do mliekarnie, mimo svojej domácej potreby. Upozorňujeme touto cestou všetkých, aby pri budúcej výplate neboli niektorí zase pokutovaní, ako minule. Prečítajte si stanovy, tú zelenú knižku!! Obojižielnikov nebudeme vo spolku trpeť.

— Novinka. Ako počúvame najbližšia voľba v skalickom okrese bude bez zástav. Každá obec príde len pod jednu zástavu. Bola by to voľba jako v Anglii, lebo v Amerike, tam už dávno to nahliadli, že zástavy ešte nikoho nezvolili ani neporazili! . . .

— Prednáška. V nedeľu dňa 22. januára večer o 1/8 v čítarni „Kat. Kruhu“ v Skalici, bude prednáška. Členovia dostavte sa všetci.

— Do Vajnor. Sme radi, že zaslali ste článok do „Slov. Týždenníka“, ktorý je časopisom politickým. Nám nemožno také články uverejňovať, lebo nemáme kaucie. Ináč nehnúvajte sa na nás a držte sa rady jako bola vyslovená v „Kat. Novinách“. Skutky vášho knižka niesú zaiste podľa ducha Kristovho, ovšem sú-li všetky naskrze pravdivé. Príslovie hovorí, že „jedna prašivá ovca nakazí celé stádo“, ale niekedy nakazí stádo aj baran, ovce majú právo vyvrhnúť ho zo stáda, aby zachovali seba zdravie a život. A vy musíte byť zdraví na duši i na tele, lebo čakajú vás veľké, vznešené úlohy, kde treba bude vás všetkých a všetkých vašich údov. Na cenu nehľadte, obeti sa neštíte, vytrvajte a myslite si. „Hlas ľudu je hlasom božím“ o pred týmto poklonili sa už mocnejší páni, a veľkí mužovia sklonili hlavu svoju v prach.

Vseličo.

— Zima je tohoto roku dost krutá a neprijemná. Sňah, fujavice už dávno tak nešarapatily, jako po tieto dni. V Taliansku trpia veľmi, lebo tam málo kde sú kachle. Mnoho ľudí a zvierat tam pomrzlo. V Benátkach — Venedigu zamrzly kanály, ktoré tam slúžia miesto ulíc. Tak silná zima panovala tam aj roku 1118. Roku 1234 zamrzly laguny — kanály a klzali sa po nich. Tuhá zima bola v roku 1514, sňah padal 8 dní a ľudia ani z domov nemohli sa dostať von. V Ríme teplý vetrik mierni zimu, tento veter menuje sa sirocco.

— Ľudské telo má 223 kostí, bez zubov, 500 svalov žil, ktoré konajú prácu. Váha krve obnáša 15 kgr. Srdce bije priemerne 70-krát za jednu minútu, — to je puls, 4200-krát za hodinu a 36.792.000 millionkrát za rok. Každým úderom srdca vrhne sa do tela 71 gramov krve, za minútu 5 kilo krve, za hodinu 300 kilo. Za den 72 metr. centov. Z toho vidno jakú ohromnú prácu koná srdce.

— Ohromná stávka uhlokov vypukla vo Vestfálsku, 100.000 delníkov štrajkuje.

— V Mesopotamii vypukla cholera, zomrelo na ňu už 8000 ľudí, ale turecká vláda to tají.

— Proti alkoholizmu. V Nemecku vyslovilo sa 1000 lekárov proti užívaniu alkoholu, ktorý ničí otravuje ľudstvo. — Jaký je svet. Svet kričí, že je mlieko drahé, že je pálenka drahá, to nikto nekričí. Liter pálenky mal by stáť najmenej 2 koruny. — V Brnenskej nemocnici zomrel chlapec, ktorému sa vlastný otec dal tolko pálenky napiť, až otrávený alkoholom zahynul.

— Mestská rada viedeňská nedovolila zdraženie mäsa o 10—12 hal. Vyslovila, že ponevác ceny dobytka sú stejné jako v lani, neni k zdraženiu príčiny. Tak mali by zakročiť úrady aj inde.

— Nový časopis „Slovenské ľudové besedy“ vychodia v Ružomberku u K. Salvu, časopis má mnoho obrázkov a poučných článkov. Je to v slov. časopisectve rozhodný pokrok. Lacný ilustrovaný list chyboval nám veľmi. Odporúčame ho snažne.

BESEDNICA.

(Dokončenie).

A jako — prosím Vás? Keď pridete k nim, neposhovárajú sa s Vami slovensky? Neporadia, nevymôže Vám, keď sa dá, syna z vojny, nevysvetlia Vám čo od vyšších úradov príde.

— Já tak . . . ale my i to chceme slovensky.

— Hm, dobre, ale myslíte, že to hneď tak ide jako by každý z nás chcel? Myslite, že je to samému slúžnemu po voli. Ale čo si počneme? Tam je vláda, žandári, árešty . . . no protiv sa . . . myslíte, že sme my proti Vám. Škoda robiť kriky. Po dobrotky s úradmi by sa to všetko ľahšie vyrovnalo. Každý si musí brániť z čoho žije a svoju kožu . . .

— No rozumiete, keď Vám už musím povedať, jako to treba robiť. Len s úradmi možno dačo spraviť, bez nich nič.

A štrngli si. Z počiatku nedôverčive, potom už smelšie.

— A prosím Vás čo Vám pomôže ten fiškál? Pridíte a každý krok mu musíte zlatom platiť. Úrady však, keď choú pomôžu.

— A školy a že nás chcú zmaďarčiť — povie Janko Kuric.

Školy, — škola nestojí nič. Život je škola a zmaďarčiť Vás nechce nikto, len maďarsky naučíť. Či to škodí?

No, to jako to. Moje diéta nevie ničového nič a chodí už šiesty rok do školy. Len jakési pesničky a povedačky. My na ten lep nesadneme. Slovine sa krivdí, poriadky sú zlé, správa planá . . .

— Vidno, že Vás už nenapravím . . . povedal notár. Ale čo ma tam po Vás . . . robte si čo chcete. Hlasujte si jako chcete. Veď konečne máte pravdu, tej našej slovenčine sa veru krivdí. Já som Vám to ako notár nechcel povedať, ale keď sme už takto v dôvernosti spolu — nech, poviem Vám dobre máte, nedajte si tú našu slovenčinu. Ja by bol tiež taký . . . Ale viete nemôžem.

— No to som rád . . . povedal rozjarený Kuric. Nech Boh živi nášho p. notára. To sú človek. Náš od kostí. A na to si pripijeme!

A pripili si. Notár bol jako povedal „veľmi poctený“ touto „dôverou“ a rozkázal znovu. Voličom sa tvára rozťahly, oči počaly sa im usmievať, reči nevdojak sa množily. I ten čo inokedy sedel bez slova zostával výmluvným. Jako by nie? „Presvedčili“ notára, on je tiež za tú našu slovenčinu, drží s nimi, nuž či to nie radosť. Pán notár bude od dnes tiež Slovákom, ba od dnes väčším jako sú oni!

A sklenica išla za sklenicou a Mojšo nosil slivovicu a každý kalíštok bol z nej jako oheň.

Voľba bola tuhá o jedon hlas išlo. Čo malo regál, pašu, dáke výhody, to úradná moc všetko sosústrednila oproti slovenskému

kandidátovi. Naši trnuli. Rátali na väčším 12 14 hlasov, čakali Kurica i s jeho kamaratmi, ale tých nedaj Bože. Až konečne prišli popoludní. Ale nie už v hromade na jedných saňách. Ale na dvoch. Asi polovica viezla sa ich s notárom, opitým sice jako štok, ale predsa vediačim čo robí. A prečo nie? Veď i on išiel už teraz bojovať za tú našu slovenčinu. A prečo by mu nemali veriť? Veď jako im pekne hovoril v krčme. A i pán slúžny i vyčišpán sa s nimi slovensky porozprávajú. I tí sú, hoc i nie verejne za tú našu slovenčinu. I vzali čo išli s nim ceduľky od neho (nemuseli tie svoje hľadať a kto by sa v takej zime rozpínal) a oddali ich. Veseli, bezstarostní sadli si medzi našich. Veď prečo nie? I oni bojujú za tú drahú slovenčinu.

Janko Kuric s pýchou rozprával, jako „obrátili“ notáriusa a jako sa k nim pridali. Že ich polovicu ešte odviezol na svojich saňach a spieval s nimi „národné“ piesne

Až potom mnohým svitlo v hlave, keď predseda oznámil, že naša strana dvoma hlasmi prepadla. Tí čo vzali volebné ceduľky od notára mlčali. Vytriezveli. Sepkalo im čosi v duši, že sa dali podvieť, že sú zradcovia, že ich besnicou otrávil, že zhanobili svoju kožu a krv a že stali sa predmetom hnusného posmechu dávajúc sa podvieť.

I prišli nazad domov, ale v zvače, v rozbroji. V zlosti stavili sa zas u kazára a pili. Prišli až v noci domov, ustavične vadiac sa. Ženy doma už vedely čo sa stalo. Bolo božie dopustenie, nastalo prehládavanie vačkov. Tam mnohá našla neoddanú ceduľku nášho slovenského kandidáta, lebo sa mu nechcelo pre ňu rozopnúť v tuhej zime. A veď i notár ide za tú našu slovenčinu. I vycuchtila muža opitého a hodila ho na posteľ. Rano vstal a čudoval sa, že ho všetko bolí. Žena na to:

— I ty korheľ, musel si dakde popadať. Ja nešťastná prenešťastná mám to len za muža. Tak ty brániš svoje deti a našu reč. Ty korheľ, ty zradca!

A muž mlčal ani voš pod chrastou. Ten notár tie sladké reči teraz, vyznievaly mu tak, jako by k nemu diabol hovoril.

A Janko Kuric? Haňbil sa, neukazoval sa do mesta. On citil, že hmusne zklamal tých, ktorí mu dôverovali, zradil svoju krv, svoje deti i seba.

A nevydržal dlho doma. Išiel zpät do Ameriky. Bk.

„Kupujte v potravnom spolku!“

Predaj domu!! Dom v Holiči, Vrátišská ulica číslo 246. za štátnou školou, pozostáva zo 3 bývaní, prújezdu, veľkej kolárskej dielne, so všetkým kolárskym náradím, s pásovou pilou na pohon ručný (Bandsäge), s udierňou na mäso, ďalej priestranný dvor, chlievy pre ošípané pod škrydlicou, so zahradou, révou a ovocným stromom posadenou, pod zahradou dobrá priestranná pivnica.

V dome sa prevádza živnosť kolárska od r. 1892. s dobrým prospechom a hodí sa pre mladého dobrého remeselníka, ktorý sa tiež v kočiarovej práci vyzná. Hodí sa i pre iné remeslo, ktoré vyžaduje veľkú dielnu, jako: strojník, stolár, bednár atď.

Dľa vôle sa predá len samotný dom, bez kolárskeho náradia. Ponevác sa hodí pre každého, remeselníka, alebo roľníka. Dom sa predá zo slobodnej ruky. Kupec nech sa hlási v dome samom u majiteľa.

Ant. Valehrach, kolársky majster.

2 kováčskych pomocníkov a učňa, prijme za prajných podmienok Adolf Feldmann v Skalici. Od pomocníkov sa požaduje, aby sa rozumeli pri prácach okolo hospodárskeho náradia. Plat dľa dohovoru.

Bez krmného vápna so značkou „Hospodár“ to už milý bratku ďalej nejde to je mienka tisícich a tisícich, Dnes, keď je krm v cene, a bojíme sa, ako prezimujeme statok, aby sme ho nemuseli z polovice

zdarma odpredať, treba nám rozmýšľať čím by sme mohli aspoň čiastočne nahradiť nedostatok krmu a tak ochrániť sa pred škodou. A tu, ako veľmi znamenitý prikrmovací prostriedok, osvedčuje sa

Pravé krmné vápno so značkou

„HOSPODÁR“

Ktorého 5 kg. ťažké vrecúško stojí 2 koruny v sklade firmy

KRONERAFF A JESENSKÝ

Lipt. sv. Mikuláš.

Kto chce

niečo predať alebo kúpiť, nech inseruje

v „Pokroku“

najrozšírenejšom časopise slovenskom.

Príhlasy prijíma

Administrácia

„Pokroku“

V Uh. Skalici.

Odpredaj

ovocných stromov (hrušky a jablone) s bohatými koreňami, s peknými rovnými pníkami a peknou korunou, v najlepších ranných i neskorých druhoch.

Tieto ovocné stromy sa v každej polohe a pôde iste a dobre daria, lebo planky prinášam zo severného studeného Schleswig-Holsteinu a ku tomu mám moju stromovú školku na zlom piesočnatom grunte založenú.

Ceny vysoko- i polokmenných stromkov:

I. výber 45 kr. za kus. — 100 kusov 40 zl.

II. „ 40 kr. za kus. — 100 kusov 35 zl.

Zvláštny výber 50 krajciarov za jeden kus.

Objednať možno u: **Frant. Winkler**, vrch. zahradníka v gr. Wenckheimskej strom. školke vo Vef. Levároch.

Vzorky zadarmo a franco.

Lodenové sukne

polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65–70 kr. Sukne „Mandžuria“ (novinku) po 1 zl. 20–1 zl. 25., spodné nohavice po 50 kr. — 1 zl. vyrába a dobierkou zasiela:

I. Česká výr. a vývoz suken lodenových

Adolfa Jelínka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiači sa tovar buď výmením alebo vezmem späť a peniaze vrátim!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Do 5 kgr. balíku vojde 7 sukien.

PIANA ^{SKLAVIERY}

PIANINA

z c. a k. dvornej továrny

A. PETROF

Hradec Králové, Čechy.

Sklad pian: **VO VIEDNI,**

I. Parkring, Čís. 18.

Od roku 1864.

VODOVODY

samočinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie

PUMPY

trvanlivé

a so zárukou

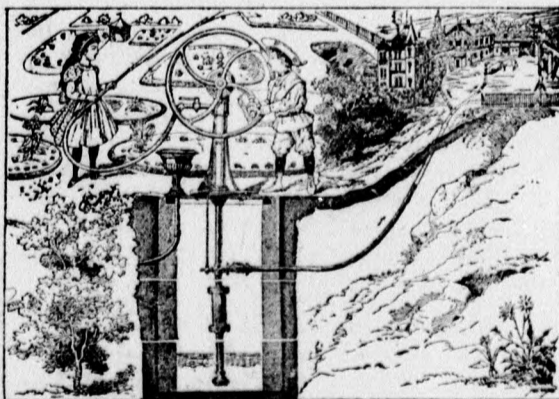
zhotovuje

zariadenie

Tovareň na

vodovody a

pumpy

JAN VITEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Ľadbežné výpočty a cenníky zadarmo.